

**I SA/Lu 1371/13 - Wyrok**

|                          |                                                                                                                                                              |
|--------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <b>Data orzeczenia</b>   | 2014-03-26                                                                                                                                                   |
| <b>Data wpływu</b>       | 2013-12-23                                                                                                                                                   |
| <b>Sąd</b>               | Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie                                                                                                                    |
| <b>Sędziowie</b>         | Anna Kwiatek /przewodniczący/<br>Halina Chitrosz /sprawozdawca/<br>Krystyna Czajeczka-Szpringer                                                              |
| <b>Symbol z opisem</b>   | 6119 Inne o symbolu podstawowym 611                                                                                                                          |
| <b>Hasła tematyczne</b>  | Kara administracyjna                                                                                                                                         |
| <b>Skarżony organ</b>    | Samorządowe Kolegium Odwoławcze                                                                                                                              |
| <b>Treść wyniku</b>      | Oddalono skargę                                                                                                                                              |
| <b>Powołane przepisy</b> | Dz.U. 2012 nr 0 poz 391; art. 9n w zw.z art. 9x , art. 9 zf; Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - tekst jednolity |

**Sentencja**

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia NSA Anna Kwiatek, Sędziowie WSA Halina Chitrosz (sprawozdawca), WSA Krystyna Czajeczka-Szpringer, Protokolant Asystent sędziego Krzysztof Kozuch, po rozpoznaniu w Wydziale I na rozprawie w dniu 26 marca 2014 r. sprawy ze skargi P. G. K. spółki z o.o. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia [...]. nr [...] w przedmiocie kary pieniężnej z tytułu nieterminowego złożenia sprawozdania z ilości odebranych odpadów komunalnych za I kwartał 2013 r. oddała skargę.

**Uzasadnienie**

Zaskarżoną decyzją z dnia [...] Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Z. w rozpoznaniu odwołania A spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. od decyzji Burmistrza J. z dnia [...] nr [...] w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu nieterminowego złożenia sprawozdania z ilości odebranych odpadów komunalnych od właścicieli za I kwartał 2013r. – utrzymało w mocy rozstrzygnięcie organu I instancji.

W jej uzasadnieniu podano, że strona skarżąca zobowiązana była do złożenia kwartalnego sprawozdania z ilości odebranych odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości do końca miesiąca następującego po kwartale, którego dotyczyło. Sprawozdanie takie wpłynęło dopiero w dniu 24 maja 2013r., a więc z opóźnieniem 24 dni. Każdy dzień opóźnienia podlegał karze w wysokości 100 zł. Łączna wysokość kary wyniosła 2.400 zł.

W odwołaniu, strona skarżąca wnosząc o uchylenie decyzji organu I instancji i o umorzenie postępowania, zarzuciła:

1/ rażące naruszenie zasad dla określenia przedmiotu zobowiązania w ramach wymogów określonych w Ordynacji podatkowej wobec uniemożliwienia jej obrony w związku z utajnieniem wszczętej procedury administracyjnej i pozbawieniem możliwości zapoznania się z aktami sprawy, ustosunkowania się do zgromadzonych dowodów, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia zasad praworządności, obowiązku informowania, obowiązku wyjaśnienia przesłanek załatwiania sprawy, obowiązku udostępniania akt i przeprowadzenia postępowania dowodowego,

2/ rażące naruszenie prawa materialnego skutkiem błędnej wykładni art. 9 n w zbiegu z art. 9x ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012r. Nr 12, poz. 391 ze zm., zwanej dalej: "u.c.p.g.") poprzez arbitralne przyjęcie obowiązku składania tzw. zerowych sprawozdań, a w ślad za tym przyjęcie spełnienia przesłanek do nałożenia kary pieniężnej w odniesieniu do podmiotu nieodbierającego

odpadów komunalnych.

W uzasadnieniu odwołania podniesiono, że cała procedura poprzedzająca wydanie zaskarżonej decyzji została utajniona, co skutkowało uniemożliwieniem stronie wypowiedzenie się w ramach ochrony jej praw, mimo że każde postępowanie podatkowe winno odpowiadać rygorom i zasadom przewidzianym w Dziale IV Rozdział I Ordynacji podatkowej. W ocenie strony skarżącej, organ I instancji nie wykazał, że kiedykolwiek odbierała ona odpady komunalne na terenie J. Przyznano, że wprawdzie podjęte zostały procedury zarejestrowania przewidywanej działalności w zakresie odbioru odpadów komunalnych z terenu J., lecz wyłącznie z powodu zamiaru przystąpienia do procedury przetargowej. W jej ocenie, sam fakt zarejestrowania przewidywanej działalności, bez jej podjęcia, nie stanowił przesłanki do uznania wykonywania czynności odbioru odpadów. Tym samym, "sprawozdanie zerowe" nie powinno mieć jakiegokolwiek znaczenia dla funkcjonowania systemu kontroli odbioru odpadów komunalnych.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Z. w rozpoznaniu odwołania podało na wstępie, że w świetle art. 9n ust. 1 u.c.p.g., podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany do sporządzania kwartalnych sprawozdań, które są przekazywane wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na wpis do rejestru działalności regulowanej oraz, że niedopełnienie tego obowiązku jest sankcjonowane karą pieniężną na podstawie art. 9x u.c.p.g. w ten sposób, że za przekazanie sprawozdania po terminie grozi kara pieniężna w wysokości 100 zł za każdy dzień opóźnienia.

Dalej podniosło, że zgodnie z art. 9zf u.c.p.g., do kar pieniężnych stosuje się przepisy działu III Ordynacji podatkowej, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. Regulacje te oznaczają, że do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostawała kwestia: czy odbiorca faktycznie nieodbierający odpadów z terenu gminy ma obowiązek składania tzw. "sprawozdań zerowych" i czy nakładanie kary pieniężnej za nieterminowe złożenie takiego sprawozdania winno odbywać się z zastosowaniem wszystkich przepisów Ordynacji podatkowej.

Odnosnie obowiązku składania "sprawozdań zerowych" - zdaniem Kolegium - obowiązek ten ciąży również na podmiotach, które nigdy nie odebrały żadnych odpadów z terenu danej gminy. Organ odwoławczy argumentował, że u.c.p.g. przewiduje, że podmiotami odbierającymi odpady komunalne są:

- podmioty działające na podstawie umowy, wybrane w drodze przetargu,
- podmioty świadczące usługi w trybie zamówienia z wolnej ręki, odbierające odpady w okresie przejściowym do czasu rozstrzygnięcia następnego przetargu oraz
- podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, co miało właśnie miejsce w rozpatrywanej sprawie.

Zdaniem Kolegium, skoro ustawa nie określa w sposób jednoznaczny, że podmiot, który w danym kwartale nie odebrał odpadów komunalnych z terenu danej gminy jest zwolniony z obowiązku złożenia sprawozdania, to winien on takie sprawozdanie złożyć, nawet wtedy, gdy jest ono sprawozdaniem zerowym. Niezłożenie zaś takiego sprawozdania skutkuje nałożeniem kary pieniężnej.

Odnosnie zarzutu naruszenia procedury wynikającej z Ordynacji podatkowej, stwierdzono, że skoro zgodnie z art. 9zf u.c.p.g., do kar pieniężnych stosuje się przepisy jej działu III, to

przepisy dotyczące wszczęcia postępowania, zapoznawania z materiałem dowodowym, dopuszczenia strony do postępowania itp. zawarte są w działach I i II ustawy nie mają zastosowania.

Od tej decyzji, A spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie.

Zarzucając:

1/ naruszenie podstawowych zasad procesowych, a mianowicie art. 120 i następnych Ordynacji podatkowej, w szczególności postanowień działu IV na tle zasad Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej gwarantującej każdemu podmiotowi prawo do obrony w zbiegu z art. 9zf u.c.p.g., w szczególności nierozpatrzenie całego materiału dowodowego, a także pozbawienie strony przed wydaniem decyzji możliwości zapoznania się z aktami sprawy i ustosunkowania się do dopuszczonego materiału dowodowego oraz podjęcia obrony;

2/ naruszenie prawa materialnego przez jego błędną wykładnię, a w szczególności art. 9n w zbiegu z art. 9x u.c.p.g. w ramach przyjętej zarówno w doktrynie prawa, jak też w orzecznictwie zasady "ratio est anima legis" tj. ukierunkowania interpretacji przepisów zgodnie z "duszą ustawy" na tle przyjętych kryteriów definicji przedsiębiorcy odbierającego odpady komunalne, strona skarżąca wniosła o jej uchylenie wraz z poprzedzającą ją decyzją Burmistrza J. z dnia [...] nr [...] oraz o wstrzymanie jej wykonania oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi, skarżąca spółka podkreśliła, że bezspornym pozostaje fakt, że na terenie gminy J. nigdy nie podjęła działalności gospodarczej jako podmiot odbierający odpady komunalne, ani jako podmiot odbierający jakiegokolwiek inne odpady. Nie ma także potwierdzenia, aby kiedykolwiek przystąpiła do przetargu dla wybrania podmiotu odbierającego odpady na tym terenie, jak również, aby kiedykolwiek podjęła się świadczenia takich usług w trybie procedury zamówienia z wolnej ręki.

Jej zdaniem, w świetle ustalonych przez ustawodawcę kryteriów co do podmiotu odbierającego odpady, nie była ona zobligowana do sporządzania i składania sprawozdań z odbioru odpadów. Sam fakt wpisu do rejestru przedsiębiorców odbierających odpady komunalne nie stanowił kryterium uznania jej za podmiot odbierający odpady na terenie Miasta J. Gdyby ustawodawca ustalił także zobowiązanie sprawozdawcze dla podmiotu nie wykonującego odbioru odpadów, a tylko wpisanego do rejestru przedsiębiorców to niewątpliwie określiłby je w sposób wyraźny z oznaczeniem zakresu sprawozdawczości i organów uprawnionych do odbioru sprawozdań. Treść u.c.p.g. i "jej duch" zmierza generalnie do uporządkowania sfery zagospodarowania odpadów, w tym do ustalenia organów odpowiedzialnych za organizację procesu odbioru odpadów, a zatem już tylko z tego powodu przedmiot zainteresowania odpowiedzialnych organów winien się skupiać na skali faktycznego odbioru odpadów.

Nie zgadzając się z wykładnią art. 9n u.c.p.g., zaprezentowaną przez organy obu instancji, skarżąca spółka stwierdziła, że w zaistniałym stanie faktycznym brak było podstaw do nałożenia kary pieniężnej tylko z tego powodu, że "sprawozdanie zerowe" zostało złożone po terminie, w sytuacji, gdy w okresie, którego ono dotyczyło nie odbierała odpadów.

W jej ocenie, zastosowana procedura nałożenia kary pieniężnej narusza również wprost zasady Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, skoro spółka jako podmiot prawa została pozbawiona prawa do obrony.

W odpowiedzi na skargę, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Z., wnosząc o jej oddalenie

podtrzymało swoją dotychczasową argumentację.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie, zważył, co następuje:

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem zaskarżona decyzja prawa nie narusza.

Stan faktyczny pozostaje poza sporem.

A spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. w dniu 5 lutego 2013 r. na stosowny wniosek uzyskała wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości prowadzonego przez Burmistrza J. (k-14 akt administracyjnych).

W dniu 24 maja 2013 r. skarżąca spółka złożyła Burmistrzowi J., o którym mowa w art. 9n ust. 1 u.c.p.g., to jest: "Sprawozdanie podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości za I kwartał 2013 r." (k. 15-19 akt administracyjnych). Z uwagi na to, że w okresie sprawozdawczym faktycznie nie odbierała ona odpadów, odpowiednie pozycje w sprawozdaniu zostały "wykreskowane" (nie zawierały żadnych wartości). Sprawozdanie to zostało złożone z 24 dniowym uchybieniem terminu do dokonania tej czynności (okoliczność bezsporna).

Spór sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy skarżąca spółka, która w I kwartale 2013 r. faktycznie nie wykonywała czynności odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, a jednocześnie złożyła sprawozdanie "zerowe", tyle tylko, że po upływie terminu z art. 9n ust. 2 u.c.p.g. (z 24 dniowym opóźnieniem), z samego tylko faktu wpisania do rejestru działalności regulowanej w ogóle była zobowiązana do złożenia sprawozdania, o którym mowa w art. 9n ust. 1 u.c.p.g., a w przypadku opóźnienia – podlegała karze pieniężnej przewidzianej w art. 9x ust. 1 pkt 5 u.c.p.g.

O ile skarżąca spółka twierdziła, że skoro mimo stosownego wpisu do ww. rejestru nigdy nie podjęła działalności gospodarczej jako podmiot odbierający odpady komunalne, ani jako podmiot odbierający jakiegokolwiek inne odpady na terenie gminy J. (nie przystąpiła do przetargu, nie podjęła się również świadczenia usług w odbiorze odpadów w trybie procedury zamówienia z wolnej ręki), nie było podstaw do nałożenia kary pieniężnej z samego tylko faktu złożenia po terminie sprawozdania zerowego za I kwartał 2013r., o tyle organy obu instancji stanęły na stanowisku, że jakkolwiek u.c.p.g. nie określa w sposób jednoznaczny, że podmiot, który w danym kwartale nie odebrał odpadów komunalnych z terenu danej gminy jest zwolniony z obowiązku złożenia sprawozdania, to winien on jednak takie sprawozdanie złożyć, nawet wtedy, kiedy jest ono "sprawozdaniem zerowym", zaś jego niezłożenie, bądź złożenie po terminie wynikającym z u.c.p.g. skutkuje nałożeniem kary pieniężnej.

Sąd rację w tym sporze przyznał organom.

Zauważyć w pierwszej kolejności należy, że zgodnie z art. 9b ust. 1 u.c.p.g., działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r., poz. 672, ze zm.). Formalną podstawą prawną działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości jest uzyskanie przez przedsiębiorcę wpisu do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

W myśl art. 9c ust. 1 u.c.p.g., przedsiębiorca odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany do uzyskania wpisu do rejestru w gminie, na terenie której

zamierza odbierać odpady komunalne od właścicieli nieruchomości. Zwrot "zamierza odbierać" świadczy o tym, iż taki wpis przedsiębiorca powinien uzyskać przed rozpoczęciem wykonywania działalności. Taki rejestr prowadzi wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (art. 9b ust. 2 u.c.p.g.).

Zdaniem Sądu, za podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości należy uznać przedsiębiorcę wpisanego do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9b u.c.p.g., bez względu na to, czy w późniejszym okresie odbiera on faktycznie odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, czy też nie.

Obowiązki sprawozdawcze aktualizują się z momentem wpisu do rejestru, bez względu na to, czy podmiot faktycznie prowadzi działalność w zakresie objętym wpisem i pozostają aktualne do wykreślenia z rejestru (por. art. 9j u.c.p.g.).

Delikt administracyjny, o którym mowa w art. 9x ust. 1 pkt 5 u.c.p.g., czyli przekazanie po terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 9n penalizuje naruszenie polegające na przekazaniu sprawozdania kwartalnego po upływie ustawowego terminu. W tym przypadku kara wymierzana jest w określonej stawce dziennej, to jest 100 zł za każdy dzień opóźnienia w przekazaniu sprawozdania.

Jakkolwiek zgodzić się należy ze stroną skarżącą, że u.c.p.g. nie określa w sposób jednoznaczny sytuacji podmiotu, który będąc wpisanym do rejestru, o którym była wyżej mowa w danym kwartale nie odbierał odpadów komunalnych z terenu danej gminy, w szczególności zaś nie zawiera regulacji, iż taki podmiot ma obowiązek składania "sprawozdania zerowego", to jednak zwrócić należy uwagę, że nie reguluje również sytuacji odwrotnej. Nie zawiera też regulacji, z której wynikałoby, że podmiot, który w danym kwartale nie odbierał odpadów komunalnych z terenu danej gminy jest zwolniony z obowiązku składania sprawozdania.

W ocenie Sądu, podmiot, który w danym kwartale nie odbierał odpadów od właścicieli nieruchomości ma obowiązek złożyć sprawozdanie zerowe według wzoru określonego w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 15 maja 2012 r. w sprawie wzorów sprawozdań o odebranych odpadach komunalnych, odebranych nieczystościach ciekłych oraz realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 630), w którym odpowiednie pozycje zawierać wówczas będą wartości zerowe, wykreślenia, względnie inne oznaczenia, z których będzie w sposób niewątpliwý wynikało, iż odpady nie były w ogóle odbierane w danym kwartale.

Trzeba mieć na uwadze, że ustawa z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r., Nr 152, poz.897, ze zm.), która wprowadziła omawiane regulacje miała na celu uszczelnienie systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, eliminację nielegalnych składowisk odpadów oraz skuteczniejsze unieszkodliwianie i odzysk odpadów. Miało to zostać osiągnięte przede wszystkim dzięki obligatoryjnemu przejściu przez gminy obowiązków właścicieli nieruchomości w zakresie odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych. W tym też celu zobowiązano podmioty odbierające odpady komunalne oraz podmioty prowadzące działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych do sporządzania kwartalnych sprawozdań przekazywanych wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta w terminie miesiąca następującego po kwartale, którego dotyczy, a szczegółowy zakres informacji zamieszczanych w sprawozdaniach określono w art. 9n i 9o u.c.p.g. Przyjęto, że kontrolę nad przestrzeganiem przepisów nowelizowanej ustawy sprawuje wójt, burmistrz lub prezydent miasta oraz marszałek województwa w przypadku podmiotu prowadzącego regionalną instalację do przetwarzania odpadów komunalnych. Określono też

kary pieniężne za nieprzestrzeganie przepisów ustawy, w tym m.in. za: prowadzenie działalności bez wpisu do odpowiedniego rejestru, nieosiągnięcie określonych poziomów odzysku, mieszanie selektywnie zebranych odpadów komunalnych ze zmieszanymi odpadami komunalnymi oraz transport tych odpadów do instalacji niewskazanej w wojewódzkim planie gospodarki odpadami, a także za opóźnienie w składaniu sprawozdań.

W związku z powyższym, gdyby podzielić tok rozumowania strony skarżącej, podmiot wpisany do rejestru działalności regulowanej, który nie złożyłby sprawozdania, ponieważ nie odbierał odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości pozostawałby poza jakąkolwiek kontrolą wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, albowiem organy te nie wiedziałyby o powyższym fakcie.

W konsekwencji należało podzielić stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, że taki podmiot również ma złożyć sprawozdanie, tyle tylko, że z wartościami zerowymi, bądź innymi oznaczeniami, które będą pozwalały stwierdzić nieprowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w danym kwartale.

Ze względów wyżej przytoczonych, Sąd nie znalazł podstaw do podzielenia zarzutu naruszenia prawa materialnego, w szczególności art. 9n w zw. z art. 9x u.c.p.g. przez jego błędną wykładnię.

Nie zasługuje na uwzględnienie również zarzut sformułowany jako naruszenie "zasad określonych w art. 120 i następnych Ordynacji podatkowej, w szczególności zaś postanowień działu IV na tle zasad Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej".

Zgodnie z art. 9zf u.c.p.g., do kar pieniężnych stosuje się przepisy działu III Ordynacji podatkowej, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Z regulacji tej, Samorządowe Kolegium Odwoławcze wyprowadziło zasadny wniosek, że w sprawach kar pieniężnych inne działy Ordynacji podatkowej, w tym dział IV dotyczący postępowania podatkowego nie miały zastosowania. Miały natomiast zastosowanie przepisy k.p.a. Wprawdzie organ I instancji powołał w podstawie prawnej rozstrzygnięcia przepis art. 207 Ordynacji podatkowej, który jest umieszczony właśnie w dziale IV Ordynacji podatkowej, to jednak uchybienie to nie mogło mieć wpływu na rozstrzygnięcie, albowiem podstawa prawna co do wydania decyzji w przedmiocie kary pieniężnej istniała w przepisie art. 104 k.p.a. w zw. z art. 9zb u.c.p.g.

Stosownie do art. 61 § 1 k.p.a. postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Przepis ten musi być interpretowany w związku z przepisami prawa materialnego, które nie tylko wyznaczają rodzaj spraw załatwianych w formie decyzji administracyjnej, ale i normują inicjatywę co do powstania danej treści stosunku materialnoprawnego. W przypadku, gdy przepis prawa materialnego nie normuje *expressis verbis* inicjatywy wszczęcia postępowania w danej kategorii spraw administracyjnych, należy przyjąć, że jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest określenie ciążących na jednostce obowiązków, ograniczenia lub cofnięcia uprawnień - wszczęcie postępowania następuje z urzędu. W sprawie niniejszej, w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej za złożenie sprawozdania z uchybieniem terminu niewątpliwie postępowanie zostało wszczęte z urzędu.

Z przedłożonych akt administracyjnych istotnie nie wynika, aby strona skarżąca została o tym odrębnie zawiadomiona (por. art. 61 § 4 k.p.a.). W orzecznictwie prezentowany jest jednak pogląd, że naruszenie prawa procesowego, polegające na braku zawiadomienia strony o wszczęciu postępowania, nie musi skutkować uchyleniem decyzji, gdy strona nie wykaże, aby

między brakiem zawiadomienia o wszczęciu postępowania a treścią decyzji administracyjnej zachodził jakikolwiek związek przyczynowy (por. wyroki: NSA z dnia 16 października 2012 r., II OSK 1286/11, WSA w Krakowie z dnia 7 marca 2011 r., II SA/Kr 1499/10, WSA w Warszawie z dnia 10 października 2010 r., VIII SA/Wa 481/12 oraz z dnia 11 grudnia 2013 r., IV SA/Wa 2326/13, CBOSA).

W niniejszej sprawie, strona skarżąca, pomijając już okoliczność, że podnosiła niezasadnie zarzut naruszenia zasad postępowania określonych w przepisach Ordynacji podatkowej, które z mocy art. 9zf u.c.p.g. nie miały zastosowania, nie wskazując na naruszenie przepisów k.p.a., w żaden sposób nie wykazała, aby brak zawiadomienia o wszczęciu postępowania stanowił o takim naruszeniu przepisu art. 61 § 4 k.p.a., które mogłoby mieć istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia. Podobną ocenę należy odnieść również do kwestii związanej z zarzutem "pozbawienia strony przed wydaniem decyzji możliwości zapoznania się z aktami sprawy i ustosunkowania się do dopuszczonego materiału dowodowego oraz podjęcia obrony".

W myśl art. 10 § 1 k.p.a., organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Także i w tym przedmiocie, stanowisko sądów jest jednolite. Naruszenie przywołanego przepisu poprzez zaniechanie zawiadomienia strony o zgromadzeniu materiału dowodowego, możliwości zapoznania się z nim oraz możliwości składania wniosków (w tym wniosków dowodowych) oceniać należy z punktu widzenia uniemożliwienia stronie podjęcia konkretnie wskazanej czynności procesowej oraz wpływu tego uchybienia na wynik sprawy (zob. np.: wyrok NSA z 18 maja 2006 r., sygn. akt II OSK 831/05; wyrok NSA z 24 maja 2007 r., sygn. akt II GSK 4/07; wyrok NSA z 23 listopada 2007 r., sygn. akt I OSK 1614/06; postanowienie NSA 22 marca 2012 r.; sygn. akt II GSK 431/12; por. również uchwałę 7 sędziów NSA z 25 kwietnia 2005 r., sygn. akt FPS 6/04, podjętą na gruncie analogicznej, do zawartej w art. 10 § 1 k.p.a., regulacji art. 200 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa). W związku z powyższym, i jednocześnie w sytuacji, gdy w rozpoznawanej sprawie organy obu instancji nie prowadziły żadnego postępowania dowodowego, a strona tak na etapie postępowania przed organem I instancji, jak i odwoławczego nie wnioskowała (czy to w odwołaniu, czy to w odrębnych pismach) o przeprowadzenie jakichkolwiek dowodów, zaś w skardze nie wskazała, na czym dokładnie naruszenie przepisu art. 10 § 1 k.p.a. miałoby polegać - tj. innymi słowy nie podała, z uniemożliwieniem podjęcia przez nią jakiej konkretnie czynności procesowej naruszenie to należałoby wiązać - i jaki był jego wpływ na wynik sprawy, stwierdzić należy, że brak jest podstaw do uznania, aby istotnie doszło do naruszenia zasady obrony praw strony w postępowaniu administracyjnym.

Także zarzut nierozpatrzenia całego materiału dowodowego nie znajduje uzasadnienia w sytuacji, gdy strona skarżąca nie podała, jakich to dowodów organy nie rozpatrzyły. Reasumując rozważania co do postawionych w skardze zarzutów natury procesowej, zauważyć należy, że to na stronie stawiającej zarzut spoczywał ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania a wynikiem sprawy. Tego skarżąca spółka w sprawie niniejszej nie wykazała. Wobec powyższego, należało stwierdzić, że zarzut, iż "zastosowana procedura nałożenia kary pieniężnej narusza zasady Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej" nie ma żadnego uzasadnienia.

Ze względów wyżej przytoczonych, Sąd nie znajdując podstaw do uwzględnienia skargi, na podstawie art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, ze zm.) - ją oddalił.